

Проект

вноситься народними
депутатами України
С.О. Алексєєвим
В.П. Яніцьким
С.К. Капліним
О.Л. Сугоняко
Р.М. Сидоровичем
І.С. Алексєєвим
В.О.Іщенком
О.В.Лаврик
Т.Г.Острікова
О.В.Опанасенко
І.І.Подоляк
В.М.Войціцька
А.В.Бабак
А.В.Журжій
Я.В.Маркевич
О.І.Данченко
С.І.Кіраль
Л.Т.Підлісецький
І.В.Сисоєнко
Р.С.Семенуха
А.А.Романова

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про реструктуризацію боргів фізичної особи або визнання її банкрутом

Цей Закон встановлює умови та порядок реструктуризації боргів фізичної особи або визнання її банкрутом та застосування процедури задоволення вимог кредиторів.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. Для цілей цього Закону терміни вживаються в такому значенні:

1) реструктуризація боргів боржника – судова процедура у справі про банкрутство фізичної особи, що застосовується з метою відновлення

платоспроможності боржника шляхом зміни способу та порядку виконання його зобов'язань згідно з планом реструктуризації боргів боржника;

2) погашення боргів боржника – судова процедура у справі про банкрутство фізичної особи, що застосовується з метою задоволення вимог кредиторів за рахунок реалізації майна банкрута, визнаного банкрутом у порядку, встановленим цим Законом;

3) керуючий реструктуризацією – арбітражний керуючий, призначений господарським судом у справі про банкрутство фізичної особи для здійснення реструктуризації боргів боржника;

4) керуючий реалізацією – арбітражний керуючий, призначений господарським судом у справі про банкрутство фізичної особи для здійснення реалізації майна банкрута та задоволення вимог кредиторів;

5) боржник – фізична особа, у тому числі фізична особа - підприємець, неспроможна виконати свої грошові зобов'язання та щодо якої наявні підстави для порушення провадження у справі про банкрутство згідно з цим Законом.

Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство фізичних осіб

1. Провадження у справах про банкрутство фізичних осіб регулюються Господарським процесуальним кодексом України, цим Законом, Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” (в частині, що не суперечить цьому Закону) та іншими законодавчими актами України.

2. Справи про банкрутство окремих категорій фізичних осіб провадяться з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Правовий статус арбітражного керуючого визначається Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом” з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

4. Під час провадження справи про банкрутство фізичної особи, пов'язаної з іноземною процедурою банкрутства, застосовуються положення Розділу IX Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом» та іншими законодавчими актами України.

Стаття 3. Арбітражний керуючий у справі про банкрутство фізичної особи

1. Участь арбітражного керуючого у справі про банкрутство є обов'язковою.

2. Арбітражний керуючий для виконання повноважень керуючого реструктуризацією призначається господарським судом з числа арбітражних керуючих, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих, місцезнаходження офісу яких знаходиться на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного господарського суду.

У разі припинення повноважень керуючого реструктуризацією, господарський суд призначає нового керуючого реструктуризацією за клопотанням зборів кредиторів, а у разі відсутності такого клопотання – господарським судом з числа арбітражних керуючих, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих, місцезнаходження офісу яких знаходиться на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного господарського суду.

Арбітражний керуючий для виконання повноважень керуючого реалізацією призначається господарським судом за клопотанням зборів кредиторів, а у разі відсутності такого клопотання - призначається господарським судом з числа арбітражних керуючих, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих, місцезнаходження офісу яких знаходиться на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного господарського суду.

3. Арбітражний керуючий у справі про банкрутство фізичної особи користується усіма правами арбітражного керуючого відповідно до законодавства, у тому числі має право:

1) звертатися до господарського суду у випадках, передбачених цим Законом;

2) подавати заяви про визнання правочинів (договорів), укладених боржником, недійсними;

3) запитувати та отримувати документи або їх копії від юридичних осіб, органів державної влади і органів місцевого самоврядування та від фізичних осіб за їх згодою стосовно майна боржника - фізичної особи;

4) отримувати інформацію з державних реєстрів, в тому числі з бюро кредитних історій, у порядку, передбаченому законодавством України;

5) здійснювати огляд майна боржника;

6) отримувати інформацію про рух коштів на рахунках боржника, відповідно Закону України "Про банки і банківську діяльність".

4. Арбітражний керуючий зобов'язаний:

1) вживати заходів для збереження майна боржника;

2) організувати виявлення та складання опису майна боржника (проведення інвентаризації) та визначити його вартість;

3) розглядати заяви кредиторів про грошові вимоги до боржника, які надійшли в установленому цим Законом порядку, та повідомляти кредиторів про результати розгляду їхніх вимог;

4) вести реєстр вимог кредиторів;

5) брати участь у розробці плану реструктуризації боргів боржника, забезпечити його розгляд зборами кредиторів та подання його на затвердження до господарського суду;

6) відкрити спеціальний рахунок для розрахунків з кредиторами;

7) здійснювати заходи щодо стягнення на користь боржника дебіторської заборгованості, а також стягнення заборгованості з осіб, які несуть з боржником відповідно до закону або договору субсидіарну чи солідарну відповідальність;

8) погашати вимоги кредиторів відповідно до плану реструктуризації боргів або згідно черговості в процедурі погашення вимог кредиторів;

9) не рідше одного разу на три місяці звітувати перед зборами кредиторів про виконання плану реструктуризації боргів;

10) виконувати функції з управління та розпорядження майном боржника;

11) скликати збори кредиторів, організувати їх проведення;

12) здійснювати інші повноваження відповідно до законодавства.

5. Усунення арбітражного керуючого від виконання ним своїх обов'язків здійснюється господарським судом на підставах та в порядку, визначеному Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

У разі усунення арбітражного керуючого від виконання повноважень, установи банків, в яких відкрито спеціальний рахунок для розрахунків з кредиторами, зобов'язані переказати кошти з такого рахунку на рахунок нового арбітражного керуючого, призначеного господарським судом для виконання повноважень керуючого реструктуризацією або керуючого реалізацією.

Банк переказує кошти на спеціальний рахунок для розрахунків з кредиторами, відкритий новим арбітражним керуючим на підставі платіжної вимоги такого арбітражного керуючого.

6. Основна грошова винагорода арбітражного керуючого у справі про банкрутство визначається у розмірі:

1) п'яти мінімальних заробітних плат за проведення процедури реструктуризації боргів боржника та трьох мінімальних заробітних плат за проведення процедури погашення вимог кредиторів;

2) п'яти відсотків від стягнутих з третіх осіб на користь боржника грошових коштів та трьох відсотків від вартості реалізованого майна в процедурі реструктуризації боргів боржника або погашення вимог кредиторів.

7. Кредитори мають право за рахунок власних коштів встановити арбітражному керуючому додаткову винагороду.

8. Основна винагорода, визначена пунктом 1 частини шостої цієї статті авансується боржником або кредитором, за заявою якого порушено провадження у справі про банкрутством на депозитний рахунок нотаріуса, відкритий на власне ім'я та виплачується арбітражному керуючому одноразово після затвердження плану реструктуризації у процедурі реструктуризації боргів боржника або завершення процедури задоволення вимог кредиторів.

9. Основна винагорода, визначена пунктом 2 частини шостої цієї статті виплачується після надходження відповідних коштів на спеціальний рахунок для розрахунків з кредиторами.

10. Для забезпечення виконання повноважень керуючого реструктуризацією та/або керуючого реалізацією, арбітражний керуючий може залучати на договірних засадах інших осіб та спеціалізовані організації з оплатою їхньої діяльності за рахунок боржника. Дозвіл на залучення таких осіб надає господарський суд на підставі мотивованої заяви арбітражного керуючого про необхідність їх участі у справі та розміру оплати їх послуг.

Стаття 4. Процедури, які застосовуються щодо боржника

1. Відповідно до цього Закону щодо боржника застосовуються такі процедури:

- 1) реструктуризація боргів боржника;
- 2) погашення боргів боржника;
- 3) мирова угода.

2. Процедура задоволення вимог кредиторів вводиться у справі про банкрутство разом з визнанням боржника банкрутом.

3. У випадках, визначених цим Законом, господарський суд застосовує спрощений порядок провадження у справі про банкрутство.

Стаття 5. Спрощений порядок застосування процедур у справі про банкрутство

1. Спрощений порядок розгляду справи про банкрутство застосовується у випадках, якщо:

- 1) у боржника виявився тільки один кредитор;
- 2) у боржника виявились тільки забезпечені кредитори;

3) протягом розгляду справи про банкрутство боржник помер або порушено справу відносно померлої особи;

4) у боржника є в наявності майно тільки для покриття судових витрат і вимог кредиторів першої черги;

5) процедура задоволення вимог кредиторів була введена у разі невиконання плану реструктуризації.

2. У спрощеній процедурі арбітражний керуючий (керуючий реструктуризацією, ліквідатор) може бути призначений на строк до двох місяців, голосування відбувається шляхом надання письмової згоди чи незгоди кредиторів на запропоновані пропозиції (заочне голосування).

3. Справи, в яких застосовується спрощений порядок, розглядаються господарським судом з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Стаття 6. Підвідомчість та підсудність справ про банкрутство фізичної особи

1. Справи про банкрутство фізичних осіб підвідомчі господарським судам і розглядаються ними за місцем проживання боржника - фізичної особи.

2. Суддя в рамках справи про банкрутство, вирішує усі майнові спори з майновими вимогами до боржника, у тому числі спори про визнання недійсними будь-яких правочинів (договорів), укладених боржником; стягнення заробітної плати; поновлення на роботі працівників боржника.

3. Правочини (договори) фізичної особи, пов'язані з відчуженням або передачею іншим способом майна заінтересованим особам щодо боржника протягом року до порушення провадження у справі про банкрутство, можуть бути визнані господарським судом недійсними за заявою арбітражного керуючого чи кредитора.

Визнання недійсними правочинів (договорів) здійснюється за правилами, передбаченими статтею 20 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом».

4. Судові рішення господарського суду у справі про банкрутство можуть бути оскаржені в порядку, встановленому процесуальним законодавством, з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

5. За наявності відомостей про відкриття спадщини на користь фізичної особи господарський суд має право зупинити провадження у справі про банкрутство для вирішення у встановленому законом порядку питання щодо спадщини.

6. Кредитор, вимоги якого визнані боржником чи господарським судом, має право отримувати від боржника або арбітражного керуючого (керуючого реструктуризацією, ліквідатора) інформацію щодо вимог інших кредиторів у процедурах, передбачених цим Законом. Такий кредитор може подати боржнику, арбітражному керуючому та суду заперечення щодо визнання вимог інших кредиторів.

Стаття 7. Підстави для порушення провадження у справі про банкрутство

1. Справа про банкрутство порушується господарським судом, якщо безспірні вимоги кредитора (кредиторів) до боржника – фізичної особи сукупно становлять не менше ста мінімальних розмірів заробітної плати, а до боржника фізичної особи-підприємця – не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати, які не були задоволені боржником протягом двох місяців після встановленого для їх погашення строку, якщо інше не передбачено цим Законом.

Безспірні вимоги кредиторів - грошові вимоги кредиторів, підтверджені судовим рішенням, що набрало законної сили.

2. Особи, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян та стягненням заборгованості щодо аліментів, які мають підтверджені грошові вимоги до боржника, можуть подати заяву про порушення провадження у справі про банкрутство і визнання боржника банкрутом.

3. Органи доходів і зборів та інші органи, що здійснюють контроль за правильністю та своєчасністю справляння податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, які мають підтверджені грошові вимоги до боржника, мають право на звернення до господарського суду із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство і визнання боржника банкрутом.

4. Провадження у справі про банкрутство може бути порушено за заявою спадкоємця (спадкоємців) після смерті боржника або визнання його померлим.

5. До складу грошових вимог, у тому числі щодо сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), не включаються неустойка (штраф, пеня) та інші фінансові санкції.

6. Боржник має право звернутись до господарського суду з заявою про порушення провадження у праві про банкрутство також у разі, якщо:

1) боржник припинив погашати кредити чи здійснювати інші планові платежі у розмірі більше як п'ятдесят відсотків місячних платежів по кожному з кредитних та інших зобов'язань упродовж двох місяців;

2) винесено постанову у виконавчому провадженні про відсутність у фізичної особи майна, на яке можна звернути стягнення;

3) скупний дохід боржника за останні півроку зменшився на п'ятдесят відсотків за наявності непогашених кредитів та іншої заборгованості;

4) вартість майнових об'єктів, що належать фізичній особі на праві власності, зменшилась більше як на п'ятдесят відсотків за наявності непогашених кредитів та іншої заборгованості;

5) розмір боргів боржника перевищує вартість його майна і майнових прав більше як на п'ятдесят відсотків;

6) існують інші обставини, які можуть свідчити про те, що у найближчий час боржник не зможе виконати грошові зобов'язання чи здійснювати звичайні поточні платежі (загроза неплатоспроможності).

7. Боржник зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення провадження у справі про банкрутство у разі виникнення таких обставин:

1) сукупний розмір боргів боржника перевищує триста мінімальних розмірів заробітної плати (п'ятсот для фізичної особи-підприємця);

2) задоволення вимог одного або кількох кредиторів призведе до неможливості виконання грошових зобов'язань боржника в повному обсязі перед іншими кредиторами (загроза неплатоспроможності);

3) втрата єдиного джерела доходів, тяжке захворювання, що перешкоджає виконанню своєї професійної чи іншої діяльності та інші обставини, що можуть істотно вплинути на виконання грошових зобов'язань боржника, яка має непогашені кредити та іншу заборгованість.

8. Невиконання боржником вимоги щодо обов'язкового подання заяви про порушення провадження у справі про банкрутство тягне за собою незастосування до боржника положень цього Закону щодо звільнення від боргів.

РОЗДІЛ II ПОРУШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 8. Заява про порушення провадження у справі про банкрутство

1. Заява про порушення провадження у справі про банкрутство подається боржником або кредитором за наявності підстав, передбачених цим Законом.

2. Заява про порушення провадження у справі про банкрутство повинна містити:

- 1) найменування господарського суду, до якого подається заява;
- 2) ім'я боржника, його місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (в разі наявності), а також засобу зв'язку боржника;
- 3) ім'я або найменування кредитора, його місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків (в разі наявності); а також засоби зв'язку кредитора;
- 4) виклад обставин, що є підставою для звернення до суду;
- 5) перелік документів, що додаються до заяви.

3. До заяви кредитора про порушення провадження у справі про банкрутство додаються:

- 1) докази сплати судового збору, крім випадків, коли згідно із законом він не підлягає сплаті;
- 2) докази авансування основної винагороди арбітражного керуючого, передбаченої частиною восьмою статті 4 цього Закону;
- 3) довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;
- 4) документи, що підтверджують наявність грошових вимог кредитора, підставу їх виникнення;
- 5) докази безспірності вимог кредитора та їх розмір;
- 6) докази надсилання боржнику копії заяви і доданих до неї документів.

До заяви кредитора - органу доходів і зборів чи інших органів, які здійснюють контроль за правильністю та своєчасністю справляння податків і зборів (обов'язкових платежів), додаються також докази вжиття заходів до отримання відповідної заборгованості у встановленому законодавством порядку.

4. До заяви боржника про порушення провадження у справі про банкрутство додаються:

- 1) докази сплати судового збору, крім випадків, коли згідно із законом він не підлягає сплаті;
- 2) довіреність чи інший документ, що засвідчує повноваження представника, якщо заяву підписано представником;

3) документи, що підтверджують наявність або відсутність у боржника статусу фізичної особи – підприємця;

4) бухгалтерський баланс фізичної особи-підприємця на останню звітну дату;

5) конкретизований список кредиторів і боржників із зазначенням загальної суми грошових вимог кредиторів (боржників), а також щодо кожного кредитора (боржника) – його імені або найменування, його місцезнаходження або місця проживання, ідентифікаційного коду юридичної особи або реєстраційного номера облікової картки платника податків (за наявності), суми грошових вимог (загальної суми заборгованості, заборгованості за основним зобов'язанням та суми неустойки (штрафу, пені) окремо), підстав виникнення зобов'язань, а також строку їх виконання згідно із законом або договором;

6) опис майна боржника, що належить йому на праві власності із зазначенням місця знаходження або зберігання майна;

7) копії документів, що підтверджують право власності боржника на майно;

8) перелік майна, що перебуває у заставі (іпотеці) або є обтяженим у інший спосіб, його місцезнаходження, вартість, а також інформація про кредиторів, на користь яких вчинено обтяження майна боржника, їх ім'я або найменування, місцезнаходження або місце проживання, ідентифікаційні коди юридичних осіб або реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), суми їх грошових вимог, підстави виникнення зобов'язань, а також строки їх виконання згідно із законом або договором;

9) копії документів про вчинені боржником, протягом року до моменту подачі заяви про порушення справи про банкрутство, правочини щодо належного йому нерухомого майна, цінних паперів, часток у статутному капіталі, транспортних засобах та угодах на суму понад 50 мінімальних заробітних плат;

10) відомості про всі наявні рахунки боржника (у тому числі депозитні рахунки), відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, їх реквізити;

11) копія трудової книжки;

12) відомості про роботодавця (-ів) боржника;

13) інші документи, які підтверджують банкрутство боржника.

5. Заява кредитора може ґрунтуватися на об'єднаній заборгованості боржника за сукупністю його різних зобов'язань перед цим кредитором.

Кредитори мають право об'єднати свої вимоги до боржника і звернутися до суду з однією спільною заявою. Така заява підписується всіма кредиторами, які об'єднали свої вимоги до боржника.

6. За подання заяви про порушення справи про банкрутство боржника справляється судовий збір у порядку, передбаченому законом.

7. Боржник і кредитори мають право подавати до господарського суду документи, передбачені цим Законом, в електронній формі, використовувати форми, розміщені на офіційних веб-сайтах уповноваженого органу з питань банкрутства та Вищого господарського суду у порядку, встановлених цими установами.

8. Боржник і кредитор, які ініціюють порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати разом з заявою про порушення провадження у справі про банкрутство пропозиції щодо реструктуризації боргів (проект плану реструктуризації боргів).

Стаття 9. Прийняття заяви про порушення провадження у справі про банкрутство, порушення провадження у справі про банкрутство

1. У разі відсутності підстав для відмови у прийнятті або повернення заяви про порушення провадження у справі про банкрутство господарський суд не пізніше п'яти днів з дня надходження такої заяви виносить ухвалу про прийняття заяви до розгляду, в якій зазначається:

1) дата підготовчого засідання, яке повинно відбутись не пізніше п'ятнадцяти робочих днів з дня винесення ухвали;

2) прізвище, ім'я та по батькові арбітражного керуючого для призначення його керуючим реструктуризацією.

2. Ухвалою про прийняття заяви про порушення провадження у справі про банкрутство боржника господарський суд має право вирішити питання про:

1) зобов'язання заявника, боржника та інших осіб надати суду додаткові відомості, необхідні для вирішення питання про порушення провадження у справі про банкрутство боржника;

2) вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів шляхом заборони боржнику відчужувати майно.

3. Ухвала про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство боржника надсилається сторонам та органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника, визначеному судом арбітражному керуючому, органу доходів і зборів за місцем проживання боржника.

4. Боржник, за умови подачі заяви про порушення справи про банкрутство кредитором, до дати проведення підготовчого засідання надає до господарського суду та заявнику відзив на заяву про порушення справи про банкрутство боржника. У відзиві боржник обов'язково вказує про

можливість проведення реструктуризації боргів або про введення процедури погашення боргів.

До відзиву боржника мають бути додані докази відправлення кредитору копії відзиву.

4. Відсутність відзиву на заяву про порушення справи про банкрутство боржника не перешкоджає провадженню у справі про банкрутство боржника.

Стаття 10. Забезпечення вимог кредиторів

1. Господарський суд має право за мотивованим клопотанням сторін у справі про банкрутство боржника чи за своєю ініціативою вжити заходів до забезпечення вимог кредиторів.

2. До заходів забезпечення вимог кредиторів належать зокрема: заборона боржнику укладати правочини (договори); зобов'язання боржника передати цінні папери, майно, інші цінності на зберігання третім особам; вчинення або утримання від вчинення певних дій; заборона боржнику розпоряджатись його нерухомим майном; накладення арешту на конкретне майно боржника, інші заходи для збереження майна боржника; заборона виїзду боржника за кордон.

3. Про вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів виноситься ухвала.

4. Заходи щодо забезпечення вимог кредиторів діють до припинення провадження у справі. Господарський суд має право скасувати або змінити заходи щодо забезпечення вимог кредиторів до настання зазначених обставин, про що виноситься ухвала.

Стаття 11. Порушення провадження у справі про банкрутство

1. Перевірка обґрунтованості вимог заявника, а також з'ясування наявності підстав для порушення провадження у справі про банкрутство боржника здійснюються господарським судом у підготовчому засіданні, яке проводиться в порядку, передбаченому цим Законом.

Неявка у підготовчому засіданні сторін не перешкоджає проведенню засідання.

2. У підготовчому засіданні господарський суд розглядає подані документи, з'ясовує наявність підстав для порушення провадження у справі про банкрутство, здійснює перевірку обґрунтованості вимог заявника, з'ясовує ознаки неплатоспроможності боржника або її загрози, оцінює

обґрунтованість заперечень сторін за їх наявності, а також вирішує інші питання, пов'язані з розглядом заяви.

3. За наслідками підготовчого засідання господарський суд виносить одне з таких рішень:

- 1) порушує провадження у справі про банкрутство та вводить процедуру реструктуризації боргів боржника;
- 2) відмовляє в порушенні провадження у справі про банкрутство.

4. Суд відмовляє в порушенні провадження у справі про банкрутство виноситься, якщо:

- 1) відсутні підстави для порушення провадження у справі про банкрутство;
- 2) вимоги кредитора свідчать про наявність спору про право, який підлягає вирішенню у порядку позовного провадження;
- 3) вимоги кредитора (кредиторів) задоволені боржником у повному обсязі до підготовчого засідання суду;
- 4) особи, які є родичами боржника першого ступеня споріднення, володіють майном сукупною вартістю понад суму безспірних вимог кредиторів;
- 5) боржник, або особи, які є родичами боржника першого ступеня споріднення безоплатно чи за ціною нижче ринкової відчужили нерухоме майно, транспортні засоби чи інше майно, сукупною вартістю понад 20 відсотків безспірних вимог кредиторів, протягом 1 року до дати подання боржником заяви про банкрутство;
- 6) боржник має непогашену судимість за економічні злочини, у тому числі й пов'язані з банкрутством;
- 7) боржник притягався протягом попередніх трьох років до відповідальності за адміністративні правопорушення у сфері економіки, у тому числі й пов'язані з банкрутством;
- 8) боржник був визнаний банкрутом протягом попередніх п'яти років.

5. В ухвалі про порушення провадження у справі про банкрутство боржника господарський суд зазначає про:

- 1) порушення провадження у справі про банкрутство боржника;
- 2) визнання вимог кредиторів та їх розмір;
- 3) введення процедури реструктуризації боргів боржника;
- 4) введення мораторію на задоволення вимог кредиторів;
- 5) призначення керуючого реструктуризацією;
- 6) застосування заходів забезпечення вимог кредиторів;
- 7) строк подання арбітражним керуючим до господарського суду відомостей про результати розгляду вимог кредиторів, який не може перевищувати місяця та десяти днів з дня проведення підготовчого засідання суду;

8) проведення арбітражним керуючим виявлення, складання опису майна боржника (проведення інвентаризації) та визначення його вартості;

9) строк підготовки та подання до господарського суду плану реструктуризації боргів боржника, який не може перевищувати трьох місяців з дня проведення підготовчого засідання суду.

6. З метою виявлення усіх рахунків боржника (поточних та депозитних) господарський суд окремо вирішує питання про направлення запиту до Національного банку України, який має надати інформацію про такі рахунки боржника в усіх комерційних банках України.

Господарський суд, у разі ненадання боржником інформації про рахунки та залишки коштів на них, може за клопотанням арбітражного керуючого зобов'язати банки в порядку, визначеному Законом України "Про банки і банківську діяльність" надати таку інформацію.

7. З метою виявлення усіх кредиторів, здійснюється офіційне оприлюднення оголошення про порушення справи про банкрутство боржника. Офіційне оприлюднення здійснюється в порядку, визначеному Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

8. Боржник зобов'язаний надати керуючому реструктуризацією всю інформацію про договірні зобов'язання, наявні борги та дебіторську заборгованість перед боржником.

Невиконання боржником цих вимог тягне за собою відмову у звільненні від боргів за результатами розгляду справи про банкрутство.

9. Ухвала про порушення провадження у справі про банкрутство не пізніше трьох днів з дня її винесення надсилається боржнику, кредиторам (кредиторам), органу доходів і зборів та іншим органам, які здійснюють контроль за правильністю та своєчасністю справляння податків і зборів (обов'язкових платежів), страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування, місцевому суду загальної юрисдикції та органу державної виконавчої служби за місцем проживання боржника, а також іншим особам, які беруть участь або мають право взяти участь у цій справі.

У разі вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів копія ухвали надсилається також установам, що здійснюють облік нерухомого та рухомого майна, органам державної автомобільної інспекції за місцем проживання боржника тощо, установам банків, що обслуговують рахунки боржника, особам, які ведуть облік цінних паперів, що належать боржнику, а також органам прикордонної служби.

10. Ухвала про порушення провадження у справі про банкрутство і введення процедури реструктуризації боргів боржника набирає законної сили з моменту їх винесення.

Стаття 12. Наслідки порушення провадження у справі про банкрутство

1. З моменту порушення провадження у справі про банкрутство:

1) пред'явлення кредитором вимог до боржника та їх задоволення може відбуватися лише в межах провадження у справі про банкрутство та у порядку, передбаченому цим Законом;

2) арешт майна боржника та інші обмеження боржника щодо розпорядження належним йому майном можуть бути застосовані виключно господарським судом у межах провадження у справі про банкрутство, а попередньо накладені арешти та обмеження можуть бути зняті на підставі ухвали господарського суду;

3) припиняється нарахування штрафів та інших фінансових санкцій, а також відсотків за зобов'язаннями;

4) здійснення корпоративних прав боржника та реалізація майнових прав відбувається з урахуванням обмежень, встановлених цим Законом;

5) вводиться мораторій на задоволення вимог кредиторів;

6) строк виконання всіх грошових зобов'язань вважається таким, що настав;

7) будь-яке відчуження та розпорядження майном боржника здійснюється виключно в порядку, передбаченому цим Законом.

2. Господарський суд за клопотанням кредитора або з власної ініціативи може прийняти рішення про тимчасову заборону без дозволу суду виїжджати за кордон на період розгляду справи у суді.

Стаття 13. Мораторій на задоволення вимог кредиторів

1. Мораторій на задоволення вимог кредиторів вводиться одночасно з порушенням провадження у справі про банкрутство, про що зазначається в ухвалі господарського суду. Ухвала про запровадження мораторію є підставою для зупинення виконавчого провадження.

2. Протягом дії мораторію на задоволення вимог кредиторів:

1) зупиняється виконання боржником грошових зобов'язань, у тому числі і зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), термін виконання яких настав до порушення провадження у справі про банкрутство;

2) припиняється стягнення з фізичної особи за всіма виконавчими документами, за винятком виконавчих документів за вимогами про стягнення

аліментів, а також за вимогами про відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

3) не нараховується неустойка (штраф, пеня), не застосовуються інші фінансові санкції за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань із задоволення вимог, на які поширюється мораторій;

4) зупиняється перебіг позовної давності на період дії мораторію;

5) не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошового зобов'язання.

3. Мораторій не поширюється на:

1) відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

2) виплату аліментів;

3) виконання вимог за виконавчими документами немайнового характеру, що зобов'язують боржника вчинити певні дії чи утриматися від їх вчинення;

4) задоволення вимог кредиторів процедурі реструктуризації боргів боржника, відповідно до затвердженого плану та задоволення вимог кредиторів в процедурі погашення боргів боржника відповідно до цього Закону.

4. Задоволення вимог кредиторів за рахунок майна боржника, яке є предметом забезпечення, допускається лише в межах провадження у справі про банкрутство.

5. Дія мораторію припиняється з дня припинення провадження у справі про банкрутство.

Стаття 14. Виявлення кредиторів

1. Кредитори за вимогами, які виникли до дня порушення провадження у справі про банкрутство, зобов'язані подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство боржника.

Відлік строку на заявлення грошових вимог кредиторів до боржника починається з дня наступного за днем офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство боржника.

За вмотивованим клопотанням кредитора, суд може поновити кредитору пропущений строк на звернення з грошовими вимогами до боржника. У разі, якщо судом цей строк не поновлено, вимоги такого кредитора погашаються в процедурі погашення боргів боржника в четверту чергу.

Особи, вимоги яких не заявлені взагалі, не є кредиторами, та їх вимоги вважаються погашеними.

2. Кредитор, за заявою якого порушено провадження у справі, має право заявити додаткові грошові вимоги до боржника у межах строку, встановленого частиною першою цієї статті.

Кредитори за вимогами щодо виплати аліментів та відшкодування шкоди, завданої неправомірними діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам такої особи, а також шкоди, завданої майну фізичної або юридичної особи мають право протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство подати до господарського суду письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують.

Копії відповідних заяв та доданих до них документів кредитори надсилають арбітражному керуючому.

3. Керуючий реструктуризацією зобов'язаний самостійно подати до господарського суду відомості про вимоги щодо виплати заробітної плати, аліментів та відшкодування шкоди, завданої неправомірними діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкоди, завданої майну фізичної або юридичної особи, згідно із даними обліку боржника, якщо протягом строку подання заяв з грошовими вимогами такі кредитори не звернулись з відповідними заявами.

Керуючий реструктуризацією зобов'язаний самостійно подати до господарського суду відомості про вимоги кредиторів, які забезпечені заставою майна боржника, згідно із даними обліку боржника, якщо протягом строку подання заяв з грошовими вимогами такі кредитори не звернулись з відповідними заявами.

4. Керуючий реструктуризацією розглядає заяви з грошовими вимогами з залученням боржника та зобов'язаний не пізніше одного місяця та десяти днів повідомити господарський суд та кредиторів про результати розгляду їх заяв.

5. Господарський суд розглядає вимоги кредиторів, у тому числі щодо яких були заперечення керуючого реструктуризацією, протягом двох місяців з дня проведення підготовчого засідання господарського суду.

Про розгляд вимог кредиторів господарський суд повідомляє сторони та інших учасників провадження у справі про банкрутство.

6. За результатами розгляду вимог кредиторів господарський суд ухвалою визнає їх чи відхиляє (повністю або частково).

В ухвалі господарський суд зазначає відомості про кредитора, мотиви визнання чи відхилення його вимог, розмір визнаних вимог кредитора та черговість їх задоволення.

В ухвалі також зазначається:

1) обов'язок керуючого реструктуризацією провести збори кредиторів, які повинні відбутись не пізніше двох місяців та десяти днів з дня проведення підготовчого засідання;

2) дата засідання господарського суду, на якому має бути розглянуто проект плану реструктуризації боргів, яке повинно відбутись не пізніше трьох місяців з дня проведення підготовчого засідання.

7. Ухвала про визнання вимог кредиторів є підставою для визначення кількості голосів, які належать кожному кредитору під час прийняття рішення на зборах кредиторів.

Стаття 15. Збори кредиторів

1. Протягом трьох робочих днів після винесення ухвали про визнання вимог кредиторів арбітражний керуючий письмово повідомляє кредиторів згідно ухвали про місце і час проведення зборів кредиторів та організовує їх проведення.

Учасниками зборів кредиторів боржника з правом вирішального голосу є кредитори, вимоги яких визнані господарським судом, крім кредиторів з вимогами щодо виплати заробітної плати, аліментів та відшкодування шкоди, завданої неправомірними діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкоди, завданої майну фізичної або юридичної особи, які мають право брати участь у зборах кредиторів з правом дорадчого голосу.

У зборах кредиторів боржника із правом дорадчого голосу також має право брати участь арбітражний керуючий та боржник.

2. Збори кредиторів вважаються повноважними, якщо на них присутні кредитори, що мають більше половини голосів.

3. Кредитори мають на зборах кредиторів кількість голосів, пропорційну сумі визнаних судом вимог кредитора та кратну одній тисячі гривень.

При визначення кількості голосів кредиторів до складу вимог кредитора не включається неустойка (штраф, пеня), інші фінансові санкції, моральна шкода, судовий збір у справі про банкрутство, заявлений або сплачений кредиторами у справі про банкрутство.

4. На першому засіданні зборів кредиторів кредитори обирають Голову зборів кредиторів та визначають порядок скликання та проведення засідання зборів кредиторів.

До порядку скликання та проведення засідань зборів кредиторів відносяться:

- 1) місце проведення засідання зборів кредиторів;
- 2) порядок повідомлення кредиторів про проведення засідання зборів кредиторів;
- 3) можливість та порядок проведення заочного голосування кредиторами на засіданні зборів кредиторів.

5. Збори кредиторів скликаються арбітражним керуючим за його ініціативою, за ініціативою Голови зборів кредиторів чи інших кредиторів, сума вимог яких становить не менше ніж десять відсотків всіх вимог, визнаних господарським судом.

6. Збори кредиторів скликаються по мірі необхідності, але не рідше одного разу на три місяці.

7. У разі, якщо арбітражний керуючий ігнорує вимогу Голови зборів кредиторів або окремих кредиторів щодо скликання зборів кредиторів, у випадках, передбачених цим Законом або не проводить засідання зборів кредиторів в строк, визначений частиною шостою цієї статті Голова зборів кредиторів має право скликати та організувати проведення засідання зборів кредиторів особисто.

8. Арбітражний керуючий повідомляє кредиторів про проведення засідання зборів кредиторів не пізніше ніж за десять днів до його проведення.

Збори кредиторів за ініціативою Голови зборів кредиторів або окремих кредиторів скликаються та проводяться арбітражним керуючим не пізніше ніж через 15 днів з дня отримання ним вимоги про їх скликання.

9. Разом з повідомленням про проведення засідання зборів кредиторів арбітражний керуючий надсилає кредиторам порядок денний засідання.

Кредитори мають право до дня повідомлення про проведення зборів кредиторів вносити арбітражному керуючому пропозиції щодо включення питань до порядку денного засідання. Пропозиції кредиторів щодо питань порядку денного є обов'язковими до включення арбітражним керуючим до порядку денного.

10. У разі, якщо засідання зборів кредиторів скликається за ініціативою Голови зборів кредиторів або окремих кредиторів, ініціатор скликання зборів кредиторів разом з вимогою про їх скликання надсилає арбітражному керуючому порядок денний засідання.

11. Якщо засідання зборів кредиторів не відбулось у зв'язку з відсутністю кворуму, передбаченого частиною другою цієї статті Закону, арбітражний керуючий проводить повторне засідання зборів кредиторів.

Повторне засідання зборів кредиторів вважається повноважним незалежно від кількості кредиторів.

На повторне засідання зборів кредиторів може приймати рішення лише в межах порядку денного попередніх зборів кредиторів.

12. Кредитор має право проголосувати заочно в письмовій формі відносно кожного питання порядку денного засідання зборів кредиторів. Якщо інший порядок заочного голосування не затверджено зборами кредиторів, то кредитор, який голосує заочно, зобов'язаний надіслати арбітражному керуючому результати свого голосування в письмовій формі на адресу арбітражного керуючого до дати проведення засідання зборів кредиторів.

Голоси кредитора при заочному голосуванні враховуються арбітражним керуючим при підведенні підсумків голосування по кожному питанню порядку денного, а результат голосування такого кредитора оголошується іншим кредиторам на засіданні зборів кредиторів.

13. До компетенції зборів кредиторів належить прийняття рішення про:

- 1) схвалення плану реструктуризації боргів;
- 2) відмова в схваленні плану реструктуризації та клопотання до господарського суду про визнання боржника банкрутом та введення процедури погашення боргів боржника;
- 3) звернення у випадках, передбачених цим Законом до господарського суду з клопотанням про призначення керуючого реструктуризації або керуючого реалізацією;
- 4) звернення до господарського суду з клопотанням про припинення процедури реструктуризації боргів у зв'язку з невиконанням або неможливістю виконання плану реструктуризації боргів та введення процедури погашення боргів боржника;
- 5) підготовка та укладення мирової угоди, звернення до господарського суду про затвердження мирової угоди;
- 6) звернення до господарського суду з клопотанням про припинення повноважень арбітражного керуючого;
- 7) інші питання, передбачені законодавством.

14. Рішення зборів кредиторів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більшість голосів кредиторів, які присутні на зборах кредиторів та тих кредиторів, які голосували заочно.

15. Рішення зборів кредиторів оформлюється протоколом засідання зборів кредиторів, який підписується Головою зборів кредиторів та арбітражним керуючим. Протокол засідання зборів кредиторів направляється арбітражним керуючим до господарського суду, а також кредиторам, які голосували заочно.

Розділ III РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ БОРГІВ БОРЖНИКА

Стаття 16. План реструктуризації

1. План реструктуризації боргів боржника розробляється з метою вирішення проблем заборгованості боржника шляхом зміни способу та порядку виконання його зобов'язань засобами, передбаченими законодавством.

2. План реструктуризації боргів боржника повинен містити:

- 1) виклад обставин, які привели до неплатоспроможності боржника;
- 2) інформацію про визнані судом вимоги кредиторів, їх розмір та черговість їх задоволення;
- 3) інформацію про майновий стан боржника за результатами проведених заходів з виявлення та складання опису майна боржника (проведення інвентаризації);
- 4) інформацію про всі доходи боржника, в тому числі, доходи, які боржник розраховує отримувати протягом процедури реструктуризації боргів;
- 5) розмір суми, яка буде щомісяця виділятися для погашення вимог кредиторів;
- 6) розмір суми, яка щомісяця залишатиметься боржникові на задоволення побутових потреб, яка не може бути меншою за один прожитковий мінімум на боржника та на кожен особу, яка знаходиться на його утриманні;
- 7) графік задоволення вимог кредиторів, в якому зазначається порядок та черговість задоволення вимог кредиторів.

3. План реструктуризації боргів боржника може містити положення про:

- 1) реалізацію в процедурі реструктуризації боргів частини майна боржника, у тому числі того, що є предметом забезпечення, черговість реалізації такого майна, строки реалізації та кошти, які планується отримати від його реалізації;
- 2) зміну способу та порядку виконання зобов'язань, у тому числі розміру та строків погашення боргів;
- 3) відстрочку чи розстрочку або прощення (списання) боргів чи їх частини;

4) виконання зобов'язань боржника третіми особами, зокрема шляхом укладання договору поруки, гарантії та інших правочинів згідно з цивільним законодавством;

5) інші заходи направлені на покращення майнового стану боржника та задоволення вимог кредиторів (перекваліфікація, працевлаштування та ін.).

4. Задоволення вимог кредиторів здійснюється арбітражним керуючим пропорційно за рахунок коштів, отриманих від виконання плану реструктуризації в черговості, визначеній цим Законом.

У разі реалізації в процедурі реструктуризації боргів майна боржника, яке є предметом забезпечення план реструктуризації повинен передбачати позачергове задоволення вимог кредитора за зобов'язаннями, які воно забезпечує.

Кошти, які залишились після реалізації майна боржника, яке є предметом забезпечення направляються на задоволення вимог кредиторів згідно з затвердженим господарським судом планом реструктуризації в черговості, визначеній цим Законом.

5. Особа, яка виявила бажання взяти участь у плані реструктуризації боргів боржника в якості поручителя (гаранта) має право брати участь в обговоренні умов реструктуризації боргів.

6. Строк виконання плану реструктуризації боргів боржника у справі про банкрутство не може перевищувати три роки.

У разі погашення боргів за кредитами, отриманими боржником на придбання житла, строк виконання плану реструктуризації боргів боржника може становити до п'ять років.

За вмотивованим клопотанням боржника, у виключних випадках за умови погашення понад 80 відсотків вимог кредиторів, господарський суд може продовжити строк виконання плану реструктуризації боргів боржника понад граничний строк.

Стаття 17. Борги, що не підлягають реструктуризації

1. Не підлягають реструктуризації борги боржника щодо сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування.

Податковий борг, який виник за три роки до винесення ухвали про порушення справи про банкрутство боржника, у процедурі реструктуризації боргів боржника визнається безнадійним та списується.

2. Не підлягають реструктуризації чи прощенню (списанню) борги за кредитами, отриманими боржником на відпочинок, розваги, придбання

предметів розкоші, а також борги, які виникли з участі боржника у азартних іграх, парі тощо.

3. План реструктуризації боргів боржника затверджується господарським судом лише після повного погашення боргів боржника щодо відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та життю громадян, виплати аліментів, якщо така заборгованість існує.

Стаття 18. Розробка плану реструктуризації боргів та його схвалення зборами кредиторів

1. Керуючий реструктуризацією зобов'язаний протягом трьох місяців з дня проведення підготовчого засідання розробити план реструктуризації боргів, організувати його схвалення зборами кредиторів та подати його на затвердження до господарського суду.

Цей строк за поважних причин може бути продовжений господарським судом на два місяці.

2. Керуючий реструктуризацією розробляє план реструктуризації боргів спільно з боржником.

У розробці плану реструктуризації боргів можуть брати участь кредитори, а також особа, яка виявила бажання взяти на себе виконання зобов'язань боржника перед кредиторами.

3. В ході процедури реструктуризації боргів кредитори мають право направити керуючому реструктуризацією та боржнику власний проект плану реструктуризації.

4. Арбітражний керуючий при розробці плану реструктуризації зобов'язаний враховувати всі пропозиції, які надходять до нього від кредиторів та інших осіб.

5. План реструктуризації боргів, який арбітражний керуючий виносить на розгляд зборів кредиторів повинен бути погоджений та підписаний боржником.

6. Відносини щодо розробки, схвалення, затвердження та виконання плану реструктуризації боргів боржника, які не врегульовані цим законом, регулюються положеннями Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в частині, що стосується процедури санації боржника.

Стаття 19. Затвердження плану реструктуризації боргів боржника

1. Керуючий реструктуризацією, протягом трьох днів з дня схвалення зборами кредиторів погодженого з боржником плану реструктуризації боргів повинен подати господарському суду заяву про затвердження плану реструктуризації боргів.

2. До заяви про затвердження плану реструктуризації боргів боржника додаються:

- 1) план реструктуризації боргів;
- 2) протокол засідання зборів кредиторів;
- 3) письмові заперечення кредиторів, які не брали участі в голосуванні чи проголосували проти схвалення плану реструктуризації боргів (за їх наявності).

3. Господарський суд повинен розглянути заяву про затвердження плану реструктуризації боргів боржника протягом десяти днів з дня її отримання.

Про дату розгляду заяви про затвердження плану реструктуризації боргів господарський суд повідомляє боржника, кредиторів, керуючого реструктуризацією, а також, якщо план реструктуризації передбачає виконання зобов'язань боржника третьою особою, таку особу.

4. Господарський суд заслуховує кожного присутнього на засіданні кредитора, який має заперечення щодо плану реструктуризації боргів.

5. Явка кредиторів, які не брали участь у голосуванні або голосували проти схвалення плану реструктуризації боргів боржника, є обов'язковою.

У разі відсутності зазначених у цій частині кредиторів, господарський суд призначає нове засідання суду для затвердження плану реструктуризації боргів боржника.

Повторна неявка на судові засідання кредиторів, які не брали участь у голосуванні або голосували проти схвалення плану реструктуризації боргів боржника, не перешкоджає розгляду справи.

6. Неявка належно повідомлених про засідання господарського суду боржника та кредиторів, які схвалили план реструктуризації боргів, керуючого реструктуризацією, а також особи, яка взяла на себе виконання зобов'язань боржника не перешкоджає розгляду справи.

7. Господарський суд зобов'язаний затвердити план реструктуризації боргів боржника, якщо такий план схвалений кредиторами та боржником.

Господарський суд має право затвердити план реструктуризації боргів боржника навіть за умови, якщо план реструктуризації не схвалено зборами кредиторів, якщо в господарського суду є обґрунтовані підстави вважати, що

такий план реструктуризації буде виконаний та вимоги кредиторів будуть задоволені.

Господарський суд має право за вмотивованим клопотанням боржника чи кредиторів змінити план погашення боргів, у тому числі збільшити чи зменшити строк його виконання, розмір суми, яка щомісяця виділятися для погашення вимог кредиторів або залишається боржникові і членам його сім'ї на споживання.

8. Господарський суд виносить ухвалу про відмову у затвердженні плану реструктуризації боргів боржника у справі про банкрутство, якщо:

1) виявлено порушення порядку розробки і узгодження плану реструктуризації боргів, встановленого цим Законом;

2) умови реструктуризації боргів суперечать законодавству;

3) при схваленні плану реструктуризації боргів були допущені порушення законодавства, що вплинули на результат голосування;

4) кредитор, який не брав участі в голосуванні або ж голосував проти схвалення плану реструктуризації боргів, доведе, що в разі визнання боржника банкрутом у порядку, визначеному цим Законом, його вимоги були б задоволені в розмірі, що перевищує розмір вимог, які будуть задоволені відповідно до умов плану реструктуризації боргів;

5) боржник відмовився погасити борги, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, у зв'язку з несплатою аліментів, а також борги щодо виконання зобов'язань перед бюджетом та фондами державного пенсійного та іншого соціального страхування до початку виконання плану реструктуризації боргів боржника.

6) боржником були надані недостовірні відомості щодо кредиторської заборгованості;

7) план реструктуризації боргів не погоджено боржником.

9. Винесення ухвали про відмову у затвердженні плану реструктуризації боргів боржника до порушення провадження у справі про банкрутство не є перешкодою для повторного звернення до суду із заявою про затвердження плану реструктуризації боргів боржника.

10. У разі винесення господарським судом ухвали про відмову в затвердженні плану реструктуризації боргів боржник або кредитори мають право ініціювати судову процедуру погашення боргів боржника.

11. Якщо протягом трьох місяців з дня винесення ухвали про порушення провадження у справі про банкрутство і введення процедури реструктуризації боргів боржника до господарського суду не буде поданий узгоджений з боржником і схвалений кредиторами план реструктуризації боргів боржника, господарський суд має право прийняти рішення про

визнання боржника банкрутом і відкриття процедури погашення боргів боржника відповідно до цього Закону.

Стаття 20. Наслідки затвердження плану реструктуризації боргів боржника

1. План реструктуризації боргів боржника набирає чинності з дня його затвердження господарським судом і є обов'язковим для боржника та кредиторів.

2. Від дня затвердження плану реструктуризації боргів боржника вимоги, внесені у план реструктуризації боргів, можуть бути задоволені тільки у порядку і спосіб, визначений у плані реструктуризації боргів.

3. Кредитори, вимоги яких не включені у план реструктуризації боргів, можуть заявити свої вимоги у період дії плану реструктуризації боргів у порядку, визначеному законодавчими актами України.

4. У процесі реалізації плану реструктуризації боржник має здійснювати правочини тільки за згоди господарського суду щодо:

1) придбання, відчуження або обтяження нерухомого майна боржника, включаючи майнові і немайнові об'єкти, цінні папери тощо, вартість яких складає більше десяти мінімальних заробітних плат;

2) укладання договорів позики, довічного утримання, уступки вимоги, переведення боргу, а також передачі в довірче управління майна боржника;

3) виступати засновником чи брати участь у статутному (складеному) капіталі товариств;

4) виступати поручителем за зобов'язаннями інших осіб.

5. Протягом дії плану реструктуризації боргів боржника боржник повинен повідомляти кредиторів, включених до плану реструктуризації боргів про істотні зміни у своєму майновому стані, а також про отримання позик і кредитів (в т. ч. придбання товарів у кредит), повідомляти про введення щодо нього процедури реструктуризації боргів.

Стаття 21. Виконання плану реструктуризації боргів боржника

1. З дня затвердження плану реструктуризації боргів боржник починає погашення вимог кредиторів згідно з умовами плану реструктуризації боргів.

2. Затвердження господарським судом плану реструктуризації боргів може бути підставою для переукладення цивільно-правових договорів з новими умовами виконання зобов'язань кредиторів.

3. Кредитори, вимоги яких включені у план реструктуризації боргів, мають право в період виконання плану реструктуризації боргів звернутися до господарського суду, в якому розглядалась справа про банкрутство боржника, зі скаргами на дії боржника щодо виконання плану реструктуризації боргів. У разі порушення умов, передбачених у плані реструктуризації боргів, господарський суд за наявності обґрунтованих підстав може задовольнити клопотання кредиторів та припинити виконання плану реструктуризації боргів і визнати боржника банкрутом з введенням процедури погашення боргів боржника.

Таке рішення може бути винесено у випадку неможливості виконання боржником затвердженого плану реструктуризації боргів на визначених умовах.

Стаття 22. Завершення виконання плану реструктуризації боргів боржника

1. За п'ятнадцять днів до закінчення строку виконання плану реструктуризації боргів боржника, а також за наявності підстав для дострокового припинення процедури реструктуризації боргів боржник зобов'язаний надати суду та кредиторам, включеним до плану реструктуризації боргів, звіт про виконання плану реструктуризації боргів або клопотання про дострокове виконання плану реструктуризації боргів.

До звіту боржника додаються докази задоволення вимог кредиторів згідно з планом реструктуризації боргів боржника.

2. Господарський суд у строк до закінчення дії плану реструктуризації боргів призначає засідання для розгляду звіту боржника про виконання плану реструктуризації боргів. У цьому судовому засіданні кредитори можуть висловити свої скарги на дії боржника щодо виконання плану реструктуризації боргів.

3. За результатами розгляду звіту боржника про виконання плану реструктуризації боргів чи клопотання про дострокове припинення процедури реструктуризації боргів, а також скарг кредиторів господарський суд постановляє одне з таких рішень:

1) про припинення процедури реструктуризації боргів боржника у зв'язку з виконанням плану реструктуризації боргів;

2) про дострокове припинення процедури реструктуризації боргів боржника у зв'язку з достроковим виконанням плану реструктуризації боргів;

3) про невиконання боржником плану реструктуризації боргів, визнання боржника банкрутом і відкриття процедури погашення боргів боржника.

4. Якщо в результаті виконання боржником плану реструктуризації боргів вимоги кредиторів задоволені в повному обсязі, провадження у справі про банкрутство припиняється і наступають наслідки, передбачені цим Законом щодо звільнення боржника від боргів.

5. У разі невиконання умов плану реструктуризації боргів боржника кредитори можуть пред'явити свої вимоги до боржника в обсязі, передбаченому договорами.

Розділ IV ВИЗНАННЯ БОРЖНИКА БАНКРУТОМ І ВВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ ПОГАШЕННЯ БОРГІВ БОРЖНИКА

Стаття 23. Процедура задоволення вимог кредиторів

1. Господарський суд визнає фізичну особу – боржника банкрутом за її заявою або заявою кредитора у разі підтвердження в судовому засіданні нездатності боржника задовольнити вимоги кредиторів за грошовими зобов'язаннями та/або виконати обов'язок зі сплати обов'язкових платежів.

2. Господарський суд визнає боржника банкрутом і вводить процедуру погашення боргів боржника за заявою керуючого реструктуризацією у разі неподання, незатвердження або невиконання плану реструктуризації боргів боржника.

3. Оголошення про визнання фізичної особи банкрутом та відкриття процедури погашення боргів боржника публікується на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет.

Після опублікування оголошення про визнання фізичної особи банкрутом та відкриття процедури погашення боргів боржника кредитори можуть звертатись з кредиторськими вимогами до боржника.

Стаття 24. Визнання боржника банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника

1. Господарський суд приймає постанову про визнання боржника банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника у разі:

1) наявності такої вимоги у заяві боржника про порушення провадження у справі про банкрутство або наявності такої вимоги у заяві кредитора та згоди на це боржника;

2) відсутності у фізичної особи постійних доходів чи інших джерел виконання грошових зобов'язань.

Разом з постановою про визнання боржника банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника господарський суд призначає керуючого реалізацією.

Кандидатура керуючого реалізацією визначається судом за клопотанням кредиторів, а у разі відсутності такого клопотання - за ініціативою суду, крім випадків, передбачених цим Законом.

Під час призначення керуючого реалізацією господарський суд не пов'язаний з кандидатурами арбітражних керуючих, запропонованими комітетом кредиторів, та має право призначити арбітражного керуючого самостійно.

2. Не пізніше десяти днів з дня введення процедури погашення боргів боржника призначений керуючий реалізацією разом з боржником проводить інвентаризацію майна боржника та визначають його вартість.

3. З метою формування ліквідаційної маси банкрута керуючий реалізацією звертається до установ, що ведуть облік нерухомого та рухомого майна, установ банків, що обслуговують рахунки, установ, які ведуть облік цінних паперів тощо для з'ясування його майнового стану.

4. Призначений господарським судом керуючий реалізацією разом з боржником складають реєстр вимог кредиторів, повідомивши про результати розгляду заявників і господарський суд.

Стаття 25. Майно боржника у процедурі погашення боргів боржника

1. Майно боржника, що підлягає реалізації у процедурі погашення боргів боржника складає ліквідаційну масу.

2. До ліквідаційної маси включається все майно боржника, що перебуває у його власності, а також те, що буде отримано у ним власність після визнання боржника банкрутом і до завершення процедури погашення боргів боржника, за виключенням майна, визначеного у статті 26 цього Закону.

3. До ліквідаційної маси може бути включено майно, що є долею у спільній власності. У такому випадку відбувається виділення долі боржника із спільного майна за правилами, передбаченими цивільним законодавством.

4. З моменту визнання боржника банкрутом розпорядження усіма правами щодо майна, яке входить у ліквідаційну масу, здійснюється керуючий реалізацією від імені боржника.

5. З моменту визнання боржника банкрутом і до винесення судового рішення про припинення процедури банкрутства реєстрація переходу права власності боржника та обтяжень майна, включаючи нерухомість і цінні

папери, випущені в електронній формі, відбувається виключно на підставі заяви керуючого реалізацією.

7. Для консолідації коштів з метою їх розподілу між кредиторами у порядку, визначеному цим Законом, керуючий реалізацією відкриває окремий банківський рахунок.

8. До складу ліквідаційної маси не включається майно боржника, на яке згідно з законодавчими актами України не може бути звернено стягнення.

9. Не включаються до ліквідаційної маси кошти, що перебувають на рахунках боржника у пенсійних фондах та спеціальних фондах соціального страхування.

Стаття 26. Виключення окремих майнових об'єктів боржника з ліквідаційної маси

1. Господарський суд має право за вмотивованим клопотанням боржника та інших учасників провадження у справі про банкрутство, виключити зі складу ліквідаційної маси майно боржника, на яке згідно з законодавчими актами України може бути звернено стягнення, але воно є необхідним для задоволення нагальних потреб боржника та його сім'ї.

2. Господарський суд може виключити зі складу ліквідаційної маси майнові об'єкти, які є неліквідними чи дохід від реалізації яких істотно не вплине на задоволення вимог кредиторів, вартістю не більше п'яти мінімальних заробітних плат.

3. Загальна вартість майна боржника, яка виключається зі складу ліквідаційної маси відповідно до положень цієї частини, не може перевищувати п'ятнадцяти мінімальних заробітних плат.

4. Перелік майна, що виключається зі складу ліквідаційної маси згідно з положеннями цієї статті, затверджується господарським судом, про що виноситься ухвала.

Дана ухвала господарського суду підлягає оскарженню.

Стаття 27. Особливості реалізації майна боржника

1. Призначений у процедурі задоволення вимог кредиторів керуючий реалізацією подає на розгляд і затвердження господарському суду перелік майна, що підлягає продажу, із зазначенням строків та способу продажу, а також первинної ціни кожного об'єкта.

2. Керуючий реалізацією вправі залучати спеціалістів для проведення оцінки майнових об'єктів, що підлягають продажу, а також для проведення аукціону. Оплата таких послуг здійснюється за рахунок боржника або кредиторів, які голосували за таке рішення, після його затвердження господарським судом.

3. Продаж об'єктів застави здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом».

4. Продаж майнових об'єктів, що знаходяться за кордоном, здійснюється згідно з чинним законодавством України з урахуванням особливостей, передбачених законодавством відповідної країни.

5. Майно, що належить боржнику на праві спільної власності підлягає продажу з урахуванням особливостей, передбачених цивільним законодавством.

6. Порядок продажу об'єктів нерухомості, зокрема житлового приміщення, що є у власності боржника, визнаного банкрутом, здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом» та Житловим кодексом УРСР.

7. За клопотанням боржника та за наявності згоди кредитора, який надав кредит на придбання житлового приміщення, а також за умов погашення кредиту на суму не менш як п'ятдесят відсотків і згоди щодо перенесення погашення залишкової частини на майбутні періоди господарський суд має право не поширювати положення цього Закону щодо реалізації майна банкрута на цей об'єкт нерухомості, про що виноситься окрема ухвала суду.

8. У разі продажу об'єктів нерухомості, які є власністю боржника визнаного банкрутом, переважне право на придбання зазначених об'єктів належить членам його сім'ї.

Стаття 28. Порядок задоволення вимог кредиторів

1. Для задоволення вимог кредиторів кошти від продажу майна боржника вносяться на окремий відкритий банківський рахунок.

2. До задоволення вимог кредиторів відшкодовуються витрати, пов'язані з провадженням у справі про банкрутство фізичної особи (витрати на оплату судового збору, винагорода і відшкодування витрат арбітражного

керуючого, пов'язаних з виконанням ним своїх повноважень, оплата послуг спеціалістів для проведення оцінки майнових об'єктів, що підлягають продажу, а також для проведення аукціону).

3. Вимоги кредиторів за зобов'язаннями, забезпеченими заставою майна фізичної особи, задовольняються із заставного майна.

4. Вимоги кредиторів, включені до реєстру кредиторів, задовольняються в такому порядку:

1) у першу чергу задовольняються вимоги осіб, перед якими боржник несе відповідальність за заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, вимоги щодо стягнення аліментів, а також задовольняються вимоги, що виникли із зобов'язань щодо сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне та інше соціальне страхування;

3) у другу чергу задовольняються вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);

4) у третю чергу проводяться розрахунки з іншими кредиторами.

5) у четверту чергу сплачуються неустойка (штраф, пеня), що внесені до реєстру вимог кредиторів.

Вимоги кредиторів однієї черги задовольняються у порядку календарної черговості їх виникнення.

5. Не задоволені за рахунок реалізації предмету застави вимоги кредиторів за зобов'язаннями, забезпеченими заставою майна боржника, задовольняються у третю чергу.

6. Вимоги, не задоволені за недостатністю майна, вважаються погашеними за винятком випадків, передбачених цим Законом.

7. Вимоги до боржника щодо відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян, щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, які не були задоволені або погашені частково у процедурі задоволення вимог кредиторів, можуть бути заявлені після закінчення провадження у справі про банкрутство фізичної особи в порядку, встановленому цивільним законодавством.

8. Порядок задоволення вимог кредиторів, не врегульованих цим Законом, визначається з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом».

Розділ V МИРОВА УГОДА

Стаття 29. Мирова угода у справі про банкрутство

1. Мирова угода укладається сторонами у справі про банкрутство фізичної особи – боржника з метою припинення судового провадження у справі шляхом врегулювання заборгованості фізичної особи на основі взаємних поступок.

2. Мирова угода може бути укладена на будь-якій стадії розгляду справи про банкрутство.

3. У справі про банкрутство мирова угода може бути укладена лише після виявлення всіх кредиторів.

4. Рішення про укладення мирової угоди приймається боржником та кредиторами, яким належить більше п'ятдесяти відсотків вимог до боржника. Згода на укладення мирової угоди кредиторів, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника, є обов'язковою.

5. Боржник подає до господарського суду заяву про затвердження мирової угоди, до якої додається текст узгодженої з кредиторами мирової угоди.

6. У судовому засіданні щодо затвердження мирової угоди господарський суд заслуховує заперечення кредиторів, які не дали згоду на укладення мирової угоди.

7. Про затвердження мирової угоди господарський суд виносить ухвалу, якою одночасно припиняє провадження у справі зі всіма наслідками, передбаченими цим Законом і процесуальним законодавством, зокрема, припиняється виконання плану реструктуризації боргів боржника.

8. У разі поновлення провадження у справі про банкрутство на підставі невиконання боржником умов мирової угоди фізична особа визнається банкрутом і вводиться процедура погашення боргів боржника.

9. Суд за клопотанням сторін може постановити ухвалу про відмову у затвердженні мирової угоди, якщо її умови суперечать закону чи порушують права, свободи чи інтереси інших осіб, і продовжує судовий розгляд справи.

10. Розробка умов, укладення, затвердження мирової угоди здійснюється з урахуванням особливостей, передбачених Розділом V Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та процесуальним законодавством.

РОЗДІЛ VI НАСЛІДКИ ПРИПИНННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ПРО БАНКРУТСТВО

Стаття 30. Звільнення від боргів у справі про банкрутство

1. Господарський суд при винесенні ухвали про завершення процедури погашення боргів боржника та припинення провадження у справі про банкрутство ухвалює рішення про звільнення боржника - фізичної особи від боргів.

2. Фізична особа не звільняється від подальшого виконання вимог кредиторів після завершення судових процедур у справі про банкрутство та обов'язку повернення непогашених боргів щодо:

- 1) відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;
- 2) стягнення аліментів;
- 3) інших вимог, які нерозривно пов'язані з особистістю фізичної особи.

Такі вимоги, що не були погашені у справі про банкрутство, можуть бути заявлені після завершення провадження у справі про банкрутство у повному обсязі або у непогашеній частині.

Стаття 31. Виключення із правила щодо звільнення від боргів фізичної особи

1. Господарський суд за вмотивованим клопотанням кредитора, арбітражного керуючого (керуючого реструктуризацією, керуючого реалізацією) або за власною ініціативою може відмовити у звільненні фізичної особи від зобов'язань після завершення процедури задоволення вимог кредиторів у справі про банкрутство, якщо боржник:

1) не надав керуючому реструктуризацією чи керуючому реалізацією необхідну для розгляду справи про банкрутство інформацію і це було встановлено при розгляді справи про банкрутство;

2) надав керуючому реструктуризацією чи керуючому реалізацією або суду недостовірну інформацію, що було встановлено при розгляді справи про банкрутство;

3) вчинив дії щодо приховування чи знищення майна, що було встановлено при розгляді справи про банкрутство;

4) ухилявся від виконання своїх зобов'язань або злісно не виконував зобов'язання з погашення боргів;

5) штучно створив борг для введення у процедуру банкрутства кредитора;

6) у період, що передував порушенню провадження у справі про банкрутство безпідставно надавав пріоритет одному кредитору чи кредиторам за рахунок інших кредиторів.

Такі самі наслідки наступають у разі, коли такі дії відбулись у спрощеній процедурі реструктуризації протягом трьох років до подання заяви про порушення провадження у справі про банкрутство.

2. Звільнення фізичної особи від зобов'язань не допускається у разі, якщо судовим рішенням, що набрало законної сили, боржник був притягнутий до адміністративної або кримінальної відповідальності за неправомірні дії, пов'язані з банкрутством.

Стаття 32. Обмеження, що встановлюються щодо осіб, які були визнані банкрутом

1. Протягом п'яти років після визнання фізичної особи банкрутом не може бути порушено провадження у справі про банкрутство за його заявою.

Таке правило не стосується випадків, коли боржник ініціює спрощену процедуру реструктуризації боргів боржника.

2. У разі порушення провадження у справі про банкрутство за заявою кредитора повторно у період дії п'ятирічного строку після визнання боржника банкрутом не застосовуються до цієї фізичної особи положення цього Закону щодо звільнення від боргів.

Правило, передбачене цією частиною, не застосовується до фізичної особи, яка погасила усі борги повністю у порядку, передбаченому цим Законом.

3. Протягом п'яти років після визнання боржника банкрутом фізична особа не може брати на себе зобов'язання за договорами позики і кредитними договорами, а також не може укласти договір поруки, передавати майно у заставу без зазначення цього факту.

4. Протягом п'яти років після визнання фізичної особи банкрутом ця особа повинна зазначити цей факт при реєстрації себе фізичної особи - підприємця.

Протягом зазначеного строку фізичні особи, визнані банкрутом, не можуть займатися незалежною професійною діяльністю, в якості адвокатів, приватних нотаріусів, арбітражних керуючих, приватних виконавців тощо.

Розділ VII ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО БАНКРУТСТВО ОКРЕМИХ КАТЕГОРІЙ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Стаття 33. Особливості застосування процедур банкрутства до фізичної особи у разі її смерті

1. У разі смерті боржника після порушення провадження у справі про банкрутство господарський суд за своєю ініціативою або ініціативою осіб, які беруть участь у провадженні зі справи про банкрутство, приймає рішення про продовження розгляду справи за спрощеною процедурою з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

2. До розгляду справи в якості учасника провадження у справі про банкрутство залучається спадкоємець померлої особи. До встановлення такої особи функції представника померлої особи виконує управитель спадщиною, а за його відсутності нотаріус або призначена судом інша особа із числа найближчих родичів.

Такі особи мають усі права, що надаються учасникам провадження у справі про банкрутство.

3. До складу майна померлої особи входить усе майно і майнові права, що увійшло у спадщину.

Стаття 34. Особливості розгляду справи про банкрутство боржників, зайнятих у сільському господарстві

1. У разі порушення провадження у справі про банкрутство щодо боржника, який зайнятий у сільському господарстві, план реструктуризації боргів розробляється з урахуванням особливостей ведення такої діяльності – сезонності сільськогосподарського виробництва та його залежності від природно-кліматичних умов, а також можливості задоволення вимог кредиторів за рахунок доходів, які можуть бути одержані боржником від такої діяльності.

2. У разі визнання боржника, який зайнятий у сільському господарстві, банкрутом і введення процедури погашення боргів боржника рішення щодо земельних ділянок, які є власністю такого боржника або перебувають в постійному чи тимчасовому користуванні, приймається з урахуванням вимог Земельного кодексу України.

Стаття 35. Особливості розгляду справ про банкрутство фізичних осіб – підприємців

1. У разі порушення провадження у справі про банкрутство фізичної особи – підприємця в Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців вноситься відповідний запис.

2. У випадку припинення провадження у справі про банкрутство фізичної особи – підприємця за наслідками процедури задоволення вимог

кредиторів, державний реєстратор скасовує запис про державну реєстрацію фізичної особи-підприємця.

Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування.

2. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992, № 6, ст. 56 із наступними змінами та доповненнями) абзац другий статті 4¹ доповнити словами «і Законом України "Про реструктуризацію боргів фізичної особи або визнання її банкрутом"».

2) У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003, №№ 40-44, ст. 356 із наступними змінами та доповненнями) главу 4 доповнити статтею 48¹ такого змісту:

«Стаття 48¹. Правові наслідки нездатності фізичної особи виконати свої майнові зобов'язання і погасити борги

1. Відносно фізичної особи, яка є нездатною виконати свої майнові зобов'язання і погасити борги, може бути порушена справа про банкрутство і введена процедура реструктуризації боргів боржника або така особа може бути визнана банкрутом у справі про банкрутство із застосуванням до нього процедури задоволення вимог кредиторів за правилами, передбаченими Законом України "Про реструктуризацію боргів фізичної особи або визнання її банкрутом"».

3) У Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (Відомості Верховної Ради України, 1992, №31, ст. 440 із наступними змінами та доповненнями):

а) статті 90-92 виключити;

б) у тексті закону слова “арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)” замінити словами “арбітражний керуючий” у відповідному відмінку;

в) у абзаці шостому частини першої статті 3 після слів «ведення Єдиного реєстру підприємств» доповнити словами «і фізичних осіб»;

4) У п. 21¹ частини четвертої статті 6 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1996, №18, ст. 78 із наступними змінами та доповненнями) після слів «керуючого санацією» доповнити словами «керуючого реструктуризацією».

5) У частині другій статті 4 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України, 2012, № 14, ст. 87 із наступними змінами та доповненнями) після слів «плану санації» доповнити словом «, реструктуризації».

4. Кабінету Міністрів України:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

В.ГРОЙСМАН